

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 401/2023
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Оливера Перишић из ..., против извршног дужника ББ из ..., са боравиштем у ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Шапцу и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном поступку, месно је надлежан Основни суд у Шапцу.

Образложење

Извршни поверилац је 25.10.2012. године поднео предлог за извршење Основном суду у Шапцу који је 16.11.2012. године донео решење о извршењу И 2229/12.

Након тога, Основни суд у Шапцу је 14.09.2015. године донео решење И 2229/12 којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, ставио је ван снаге решење о извршењу И 2229/12 од 16.11.2012. године и укинуо све спроведене извршне радње те одредио да се по правноснажности овог решења списи доставе Првом основном суду у Београду на надлежност. У образложењу решења је навео да је у току спровођења извршења утврђено да се и пребивалиште и боравиште дужника налазе на подручју Првог основног суда у Београду, због чега сматра да је овај суд надлежан за даље поступање.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, а предмет је уз пропратни акт И 12517/2015 од 03.07.2023. године, доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности, јер је мишљења да у конкретном случају није законито решење Основног суда у Шапцу од 14.09.2015. године којим је стављено ван снаге правноснажно решење о извршењу од 16.11.2012. године, а по коме је Основни суд у Шапцу поступао скоро три године, све имајући у виду одредбу члана 3. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 38. став 4. истог закона. Поред тога, увидом у Правосудни информациони систем утврђено је да извршни дужник има пребивалиште на територији Града

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. истог закона, Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Шапцу.

Одредбом члана 3. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/2011, 99/2011 – др. закон, 109/2013 – одлука УС) прописано је да суд пред којим је поступак покренут задржава надлежност и када је овим законом прописана надлежност више судова, а чланом 38. став 4. истог Закона прописано је да ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан за спровођење извршења, упутиће решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења.

Имајући у виду одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни суд је оценио да је у конкретном случају месно надлежан за спровођење извршног поступка Основни суд у Шапцу, будући да је том суду поднет предлог за извршење, као и да је тај суд донео решење о извршењу 16.11.2012. године. По том решењу Основни суд у Шапцу поступао је све до доношења решења од 14.09.2015. године којим се огласио месно ненадлежним, стављајући ван снаге решење о извршењу и укидајући све спроведене извршне радње, са образложењем да сматра да је у конкретном случају месно надлежан за поступање Први основни суд у Београду. Наиме, према оцени Врховног суда, Основни суд у Шапцу је сагласно члану 38. став 4. ЗИО након доношења решења о извршењу, а пошто је оценио да није надлежан за спровођење извршења (с обзиром на честе промене пребивалишта и боравишта извршног дужника), требало да упути списе предмета надлежном суду ради спровођења извршења, што није учинио већ је ставио ван снаге решење о извршењу и укинуо све спроведене извршне радње.

С обзиром на изнето, као и на чињеницу да је Основни суд у Шапцу три године предузимао радње ради спровођења решења о извршењу, као и да извршни дужник често мења своје пребивалиште као и боравиште, Врховни суд је имајући у виду одредбу члана 3. став 6. ЗИО, оценио да је за поступање у овом поступку месно надлежан Основни суд у Шапцу те је на основу члана 22. став 1. ЗПП донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић